

การศึกษาพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียน
ในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก
A Study on Self-Discipline Behaviors of Students
in Banladchang School, Nakhon Nayok

ซูไวย๊ะ สุธง *

โรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก

Email: Suwaibah.hsc@gmail.com

Suwaibah suhlong *

Banladchang School, Nakhon Nayok

Email: Suwaibah.hsc@gmail.com

*Corresponding Author

Received: 27/08/2024

Revised: 30/08/2024

Accepted: 31/08/2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาถึงระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ลักษณะการพักอาศัย อาชีพผู้ปกครอง และคุณวุฒิผู้ปกครอง 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์การมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก โดยประชากรคือนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก จำนวน 114 คน โดยใช้วิธีของทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง 89 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดคะแนนในแต่ละระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t-independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการปฏิบัติตามระเบียบในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.63) และด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.73) 2) ผลการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองในด้านการปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่มีชั้นปีแตกต่างกัน พบว่า มีระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองในด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน ด้านการปฏิบัติตามระเบียบในโรงเรียน ด้านการปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำ และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 นักเรียนที่มีอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน พบว่า มีระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองในด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน ด้านการปฏิบัติตามระเบียบในโรงเรียน และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และด้านการปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำ มีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และคุณวุฒิผู้ปกครองแตกต่างกัน พบว่า มีระดับพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองในด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์วินัยในตนเองแบบรายด้านและรายรวม ของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก พบว่า เกรดเฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน และโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : พฤติกรรม, วินัยในตนเอง, นักเรียน

Abstract

The purpose of this research is to study the level of self-discipline behavior of students in Banladchang School, Nakhon Nayok Province. To compare the self-disciplined behavior of students classified by gender, grade level, learning achievement, Type of residence, Parent's occupation, Parent qualifications, and weights. To study the relationship of self-discipline based on different genders. grade level, learning achievement, Type of residence Parent's, occupation, qualifications, and weight of students. The population is students There are 114 people. Using Taro Yamane's method, A sample of 89 people was obtained. The instrument used to collect data for the study was a rating scale questionnaire by assigning scores to each level created by the researcher. Statistics used to analyze. Including frequency, percentage, mean, standard deviation and compared by t-test. (t-independent), One-way ANOVA and finding were performed using Scheffe's statistics the Pearson's Correlation Coefficient. The results found that. The level of self-discipline behavior of students. The aspect with the highest mean was the aspect of behaving according to school regulations ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.63) and the least aspect is the aspect of conduct regarding study ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.73). The results of comparing the levels of self-discipline behavior found that students of different genders There is a significant difference in the level of self-discipline behavior in leadership practice at the 0.05 level. The students with different grade levels found that. There is a level of self-discipline behavior in *conduct regarding study* according to school regulations, leadership practice and overall, they are significantly different at the 0.001 level. Students with different parental occupations were found to have a level of self-discipline behavior in *conduct regarding study* according to school regulations and overall, they were significantly different at the 0.001 level and in terms of leadership practices There was a significant difference at the 0.01 level and the qualifications of the parents were different. It was found that there was a level of self-discipline behavior according to school regulations and overall, they are significantly different at the 0.05 level. It analyzed the relationship between individual and total side, on self-discipline behaviors

found that learning achievement was related to *conduct regarding study* according to school regulations, leadership practice and overall, were statistically significant at the 0.05 level.

Keyword: Behaviors, Self-Discipline, Students

บทนำ

ปัจจุบันสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เข้ามาอย่างแพร่หลาย เด็กหรือวัยรุ่นทุกคนล้วนมีแต่ความต้องการความเป็นอิสระของตนเอง มีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย และอาจแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ ซึ่งการมีวินัยในตนเองจึงเป็นเรื่องสำคัญมาก นอกจากส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ได้รับการยอมรับ นับถือชื่นชมจากบุคคลอื่น ๆ ที่รู้จักแล้ว ยังส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ มีความสงบสุขเจริญก้าวหน้า เป็นสังคมที่มีคุณภาพ ดังนั้นจึงควรพัฒนาให้บุคคลมีวินัยในตนเอง (บุญชม ศรีสะอาด, 2551) คุณภาพของผู้เรียนถือเป็นหัวใจของการพัฒนาการศึกษาที่เน้นการสร้างคนให้มีความสามารถ มีคุณธรรม มีความสุข เป็นพลเมืองที่ดีของสังคมไทยที่ส่งผลให้ประเทศมีสังคม มีเศรษฐกิจ และมีการเมืองที่ดีการศึกษาในปัจจุบันจำเป็นต้องสร้างทักษะความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านแต่สิ่งที่ต้องพึงระวัง คือ การศึกษาต้องไม่แตกแยกจากสังคมหรือชีวิตจริง และสร้างให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะรับกับเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ โดยเฉพาะการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ขณะเดียวกันจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการเรียนรู้จากกิจกรรม หรือการเรียนรู้นอกห้องเรียนอย่างจริงจัง เพราะถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนผู้เรียน (สิริกร สินสม, 2558)

เช่นเดียวกับหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในการมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 มาตรา 4 ที่เกี่ยวกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ที่มีหน้าที่ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งแก้ไขปัญหาที่อาจมีผลกระทบในทางลบต่อเด็กและเยาวชนโดยมีแนวทางในการให้เด็กและเยาวชนดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัยรู้จัก เคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งกฎหมาย กฎเกณฑ์ และกติกาในสังคมมีความรับผิดชอบตนเอง ผู้อื่นและต่อส่วนรวมตามสมควรแก่วัยโดยเฉพาะการปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยในตนเองซึ่งเป็นรากฐานไปสู่คุณธรรมในระดับต่าง ๆ (สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มหาวชิราลงกรณบดินทรเทพยวรางกูร, 2560)

การมีวินัยประพฤติตนที่ดีได้จะต้องเริ่มต้นจากครอบครัว และโรงเรียนซึ่งเป็นสถานที่สร้างคน โดยเด็กแต่ละคนมาจากครอบครัวที่มีพื้นฐานแตกต่างกันออกไป เมื่อมาอยู่ในโรงเรียนเดียวกันจะเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะต้องหล่อหลอมให้เด็ก ๆ เหล่านั้นอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ก็ต้องอาศัยความมีวินัยเป็นตัวควบคุม ดังนั้นสถานศึกษาหรือโรงเรียนจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญและส่งเสริมในด้านการมีวินัยให้นักเรียนอย่างชัดเจน เพื่อที่จะใช้ชีวิต ครอบครัว สังคมและประเทศชาติอย่างมั่นคง ทำให้ผู้วิจยสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ครบทุกด้าน คือ ด้านความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อนำไปเป็นแนวทางป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรมด้านการมีวินัยที่สามารถประพฤติตนไปในทางที่เหมาะสมของนักเรียนต่อไป

คำถามงานวิจัย

1. นักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับใด
2. นักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก ที่มีการจำแนกเพศ ระดับชั้น ลักษณะการพักอาศัย อาชีพผู้ปกครอง และคุณวุฒิผู้ปกครอง แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
3. ความสัมพันธ์การมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และน้ำหนักรถของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายกเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ลักษณะการพักอาศัย อาชีพผู้ปกครอง และคุณวุฒิผู้ปกครอง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์การมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก

สมมุติฐาน

- 1.นักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก ที่มีเพศ ระดับชั้น ลักษณะการพักอาศัย อาชีพผู้ปกครอง คุณวุฒิผู้ปกครองต่างกัน มีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองแตกต่างกัน
- 2.นักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และน้ำหนักกับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองมีความสัมพันธ์กัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก
- 2.ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก ที่มีเพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการพักอาศัย อาชีพผู้ปกครอง คุณวุฒิผู้ปกครอง และน้ำหนักต่างกัน
3. เพื่อให้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา ในการพัฒนาและส่งเสริมพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก ปีการศึกษา 2566 จำนวน 114 คน

ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษาพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก มีทั้งหมด 3 ด้าน ซึ่งประกอบด้วยดังนี้

1. ด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน จำนวน 7 ข้อ
2. ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน จำนวน 13 ข้อ
3. ด้านการปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำ จำนวน 3 ข้อ

นิยามศัพท์

วินัยในตนเอง (Self - Discipline) เป็นแนวทางที่บุคคลเลือกปฏิบัติเพื่อบังคับตนเองให้ปฏิบัติตาม ทั้งนี้เกิดจากความสมัครใจโดยมิได้ถูกบังคับควบคุมจากอำนาจภายนอกแต่อย่างใด และข้อปฏิบัติดังกล่าวจะต้องไม่ขัดต่อกฎระเบียบของสังคม ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายหลักคือ การเกิดความสุขภายในสังคม ดังนั้นการมีวินัยในตนเอง จึงเป็นความสามารถของในการควบคุมอารมณ์ ประพฤติให้เป็นไปตามความต้องการของตน และเป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับ การยกย่อง การไว้วางใจให้เป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จากบุคคลอื่น

พฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง หมายถึง การที่นักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง มีการแสดงออกถึงการควบคุมและจัดการตนเองให้มีพฤติกรรมที่เป็นไปอย่างเหมาะสมอย่างเต็มที่ โดยไม่ได้มาจากการถูกบังคับ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน หมายถึง การแสดงออกถึงการควบคุมและจัดการตนเองให้มีพฤติกรรมในการเรียนให้เป็นไปอย่างเหมาะสม ได้แก่ เตรียมความพร้อมในการเรียน เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจเรียน และทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามเวลา
2. ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน หมายถึง การแสดงออกถึงการควบคุมและจัดการตนเองให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมตามกฎระเบียบ และคำปฏิญาณตนของโรงเรียน ได้แก่ การแต่งกาย และการปฏิบัติตน
3. ด้านการปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำ หมายถึง การแสดงออกถึงความเสียสละไม่มุ่งทำร้ายผู้อื่น มีเหตุผลไม่ลำเอียง ปราศจากอคติใด ๆ ให้อยู่ในความผิดพลาดของผู้อื่น มีความเห็นอกเห็นใจ ไม่เห็นแก่ตัว และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยสามารถแสดงดังแผนภาพประกอบ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก เป็นวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ลักษณะการพักอาศัย อาชีพผู้ปกครอง และคุณวุฒิผู้ปกครอง และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์การมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และน้ำหนักของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก โดยผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก เป็นวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก ปีการศึกษา 2566 จำนวน 114 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก โดยใช้การประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ตามวิธีของทาโร่ ยามาเน่ (พงศเทพ จิระโร. 2566, หน้า 16) โดยสามารถคำนวณจำนวนของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{(1 + Ne^2)}$$

โดยที่ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่ยอมรับได้ เท่ากับ 0.05

แทนค่าลงในสูตร จะได้ว่า

$$n = \frac{114}{(1 + 114(0.05)^2)} = 89$$

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 89 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ Stratified random sampling

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

การศึกษาพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก ซึ่งประกอบด้วยดังนี้

1. การจำแนกเพศ ได้แก่ เพศหญิงและเพศหญิง
2. ระดับชั้น ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกคะแนนเกรดเฉลี่ย GPA
4. ลักษณะการพักอาศัย ได้แก่ อยู่กับบิดาหรือ/และมารดาและอยู่กับญาติพี่น้อง
5. อาชีพผู้ปกครอง ได้แก่ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ, ลูกจ้างบริษัท/หน่วยงานเอกชน, เจ้าของกิจการ/ค้าขาย/อาชีพอิสระ, เกษตรกร และอาชีพอื่น ๆ
6. คุณวุฒิผู้ปกครอง ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น, ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช., ปวส.,ปริญญาตรี, ปริญญาโท, ปริญญาเอก และคุณวุฒิอื่น ๆ
7. น้ำหนัก โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกน้ำหนักเป็นหน่วยกิโลกรัม

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ พฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง คือ พฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน และการปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสำรวจพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก โดยลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการพักอาศัย อาชีพผู้ปกครอง คุณวุฒิผู้ปกครอง และน้ำหนัก

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก ประกอบด้วย ด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน และด้านการปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำ ลักษณะแบบสอบถามจะมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ซึ่งมีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ โดยกำหนดคะแนนในแต่ละระดับ ดังนี้

คะแนน 1	หมายถึง	น้อยที่สุด
คะแนน 2	หมายถึง	น้อย
คะแนน 3	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนน 4	หมายถึง	มาก
คะแนน 5	หมายถึง	มากที่สุด

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ความตรง (Validity)

ในการศึกษาครั้งนี้หาคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (พงศ์เทพ จิระโร. 2566, หน้า 20)

แบบประเมินชุดนี้แล้วหลังจากผ่านการตรวจสอบค่าความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินกับ จุดมุ่งหมาย (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านแล้ว ได้ค่าดัชนี ความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 จำนวน 23 ข้อ และค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 จำนวน 10 ข้อ จึงทำการปรับปรุงแบบสอบถาม เพื่อให้แบบประเมินชุดนี้ มีค่าความตรงตามเนื้อหา

ความเที่ยง (Reliability)

ในการศึกษาครั้งนี้หาคุณภาพด้านความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยใช้ สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient method) (พงศ์เทพ จิระโร. 2566, หน้า 24) เกณฑ์สัมประสิทธิ์ความเที่ยงมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1 แบบประเมินที่มีคุณภาพควรมีค่า สัมประสิทธิ์ความเที่ยงสูงกว่า 0.70 ขึ้นไป จากแบบประเมินในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง เท่ากับ 0.910

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะ การพักอาศัย อาชีพผู้ปกครอง คุณวุฒิผู้ปกครอง และน้ำหนัก โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency distribution) และร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัด นครนายก โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การแปล

ความหมายค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์การพิจารณาผลการวัดค่าเฉลี่ยจากตารางส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยเลือกใช้การแปลความหมายแบบ Mid-point Average ตามตาราง ดังนี้

Mid-point Average	แปลความหมาย
1.00 – 1.49	ผลการประเมินระดับ น้อยที่สุด
1.50 – 2.49	ผลการประเมินระดับ น้อย
2.50 – 3.49	ผลการประเมินระดับ ปานกลาง
3.50 – 4.49	ผลการประเมินระดับ มาก
4.50 – 5.00	ผลการประเมินระดับ มากที่สุด

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก เป็นวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ได้ทำการสอบถามระดับความคิดเห็นของพฤติกรรมใน 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน และด้านการปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำ โดยมีประชากรเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านลาดช้างชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 รวมเป็น 114 คน กลุ่มตัวอย่างในวิจัยครั้งนี้ใช้การประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Scale) ตามวิธีของทาร์เย มาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 89 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสำรวจพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก เป็นผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ โดยมีการสรุปผลวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก ทั้งรายด้านและรวมด้าน และตอนที่ 3 การเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้าง จังหวัดนครนายก ทั้งรายด้านและรวมด้าน สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม: เพศ: นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (52 คน) และเพศชาย (37 คน). ชั้นปี: ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน: ผลสัมฤทธิ์ที่ดีที่สุดคือ 3.51 – 4.00, รองลงมาคือ 2.50 – 2.99. ลักษณะการพักอาศัย: ส่วนใหญ่พักอาศัยกับบิดามารดา. อาชีพผู้ปกครอง: ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นลูกจ้างบริษัท/หน่วยงานเอกชน คุณวุฒิผู้ปกครอง: ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. น้าหนักของนักเรียน: น้ำหนักที่พบมากที่สุดอยู่ในช่วง 21.00 – 30.00 กิโลกรัม.

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง: ด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน: โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.73).ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน: โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.63).ด้านการปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำ: โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.12). ระดับรวมด้าน: โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.62).

การเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง: เพศแตกต่างกัน: พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านการปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำชั้นปีแตกต่างกัน: พบความแตกต่างในด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน, การปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน, การปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำ, และระดับรวมด้านอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน: พบความแตกต่างในด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน การปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน, และโดยรวม นักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้างมีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองในระดับสูง โดยเฉพาะในด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน.

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในตนเองทั้งด้านการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการเรียน ด้านการปฏิบัติตนตามระเบียบในโรงเรียน ด้านการปฏิบัติตนในการเป็นผู้นำ เพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น และควรมีการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ
2. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติตนในการมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนที่มีผลการสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนจากโรงเรียนของนักเรียน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียน เพื่อนำไปพิจารณาและใช้วางแผนนโยบายให้ตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม
2. ทำวิจัยเชิงทดลองเพื่อหาวิธีสร้างแรงจูงใจในการประพฤติปฏิบัติตนของนักเรียน
3. เนื่องจากงานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในโรงเรียนบ้านลาดช้างแห่งเดียว ในการวิจัยต่อไป อาจขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังโรงเรียนอื่นหรือพฤติกรรมอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชไมพร สีม่า. (2562). พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน **พิทักษ์ศึกษา** (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, พระราชวังสนามจันทร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2555). วินัยในตนเองและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง. **วารสารการวัดผลการศึกษา**, 17(1), 3-15.
- ประดิษฐ์ ป้องเขตร. (2557). การมีวินัยในตนเองที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราชญ์บุรี เขต 2. **วารสารวิชาการศรีปทุมชลบุรี**, 12(3), 1686-5715.
- ณัฐพงศ์ ดาราเพ็ญ. (2564). การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียน โรงเรียนเมืองศรีเทพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40. **วารสารการศึกษา**, 4(1), (มกราคม – เมษายน 2564): 2630-0761.
- ณัฐสิตางค์ ทศบุตร. (2539). **ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา กลุ่มที่ 3 กรุงเทพมหานคร**. (ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงศ์เทพ จิระโร. (2566). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้** (เอกสารคำสอน). คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา.
- สิริกร สีนสม. (2558). **ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 3**. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการศึกษา). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุริยา อัญญะเวียง. (2559). **การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนวัดศรีโพธิ์สัตย์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1**. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยบูรพา.

English

- Boonchom Srisaat. (2012). Self-discipline and Related Research. **Journal of Educational Measurement**, 17(1), 3-15. [In Thai]
- Chamaiphorn Seema. (2019). **The Behavior of Self-Discipline in Senior High School Students at Krapitak Suksa School**. (Master's thesis in Education). Silpakorn University, Sanam Chandra Palace. [In Thai]
- Ministry of Education. (2008). **Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (2008)**. Ministry of Education. [In Thai]
- Natthapong Daraphen. (2021). A Study of Parental Involvement in the Process of Enhancing Student Discipline at Muang Sri Thep School Under the Secondary Education Service Area Office 40. **Education Journal**, 4(1), January – April 2021. ISSN: 2630-0761. [In Thai]
- Natthasitang Thasabut. (1996). **A Study of Eating Behavior of Grade 9 Students in the General Education Group 3, Bangkok**. (Master's thesis in Health Education). Graduate School, Srinakharinwirot University. [In Thai]

- Phongthep Jiraro. (2023). **Research for Learning Development (Instructional Documents)**. Faculty of Education, Saint Theresa International College. [In Thai]
- Pradit Pongkhet. (2014). Self-Discipline and Its Impact on Academic Achievement of High School Students in Schools Under the Prachinburi Primary Educational Service Area Office 2. **Srirat Phathum Chonburi Academic Journal**, 12(3), 1686-5715. [In Thai]
- Sirikorn SinSom. (2015). **Factors Affecting Self-Discipline of Lower Secondary Students in Secondary Schools in Nonthaburi Province Under the Secondary Educational Service Area Office 3**. (Master's thesis in Education Management). Dhurakij Pundit University. [In Thai]
- Suriya Aranchaweang. (2016). **Parental Involvement in Promoting Ethics and Morality of Students at Wat Sri Pholathai School, Chonburi Primary Educational Service Area Office 1**. (Master's thesis in Educational Administration). Burapha University. [In Thai]